

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 4T/84/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8321010634
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Lukáčová
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2021:8321010634.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné, samosudkyňou JUDr. Gabrielou Lukáčovou, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 01.12.2021 v Humennom takto

r o z h o d o l :

obžalovaní:

S. N., nar. XX.XX.XXXX vo C., F. republika, trvale bytom H., C. XXXX/XX, F. republika, toho času vo výkone väzby v ÚVV Košice,

Q. N., nar. XX.XX.XXXX vo C., F. republika, trvale bytom D., Na záhradách č. XXXX/XX, F. republika, toho času vo výkone väzby v ÚVV Košice,

uznávajú sa za vinných, že

po predchádzajúcej spoločnej dohode a na základe predchádzajúcej komunikácie obvinenej Q. N. s neznámou osobou na sociálnej sieti Facebook, ktorá ju za finančnú odplatu požiadala o prevoz neznámych osôb z Medzilaboriec do Senice, dňa 12.05.2021 z miesta trvalého bydliska v Českej republike pricestovali do mesta Medzilaborce na osobnom motorovom vozidle zn. D. bielej farby, ev. č. I DN, kde na parkovisku vedľa obchodného domu J. v čase okolo 19:00 hod. počkali na príchod troch mladistvých osôb štátnej príslušnosti Afganistanu a to Z. B., nar. XX.XX.XXXX občan O., K. J., nar. XX. XX. XXXX občan O. a K. E., nar. XX.XX.XXXX občan O., ktorí boli v tom čase na základe rozhodnutí súdu ako maloletí cudzinci bez sprievodu umiestnení v Centre pre deti a rodiny v Medzilaborciach a títo sa ako občania krajiny, ktorá nie je členským štátom Európskej únie, nelegálnym spôsobom snažili dostať do Francúzska a Belgicka, následne týchto občanov Afganistanu naložili do osobného motorového vozidla D. bielej farby ev. číslo SE XXX DN, ktoré riadil obvinený S. N., Q. N. sedela na mieste spolujazdca, a v úmysle týchto migrantov previezť na presne nezistené miesto v niektorej z krajín EÚ, spoločne odišli z parkoviska v smere z mesta Medzilaborce na mesto Prešov, kde následne v čase okolo 21:05 hod. dňa 12.05.2021 boli zastavení hliadkou polície v blízkosti autobusovej zastávky názvom „Duklianska“ na ulici Duklianskej v Prešove,

t e d a

spoločným konaním pre osobu, ktorá nie je štátnym občanom Slovenskej republiky alebo osobou s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky, organizovali prechod cez jej územie, alebo také konanie umožnili, alebo v ňom pomáhali a tento čin spáchali závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách,

č í m s p á c h a l i

zločin prevádzactva podľa § 355 ods.1, ods.3 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona.

Za to im súd
u k l a d á

Obžalovaný S. N.

podľa § 355 ods. 3 Trestného zákona, za použitia § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. j), písm. l) Trestného zákona, § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 (per analogiam) Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky a 8 (osem) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd zaraďuje obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Obžalovaná Q. N.

podľa § 355 ods. 3 Trestného zákona, za použitia § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. j), písm. l) Trestného zákona, § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 (per analogiam) Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky a 8 (osem) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd zaraďuje obžalovanú na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd ukladá obžalovanej: Q. N., nar. XX.XX.XXXX vo C., F. republika, trvale bytom D., Na záhradách č. XXXX/XX, F. republika, trest prepadnutia vecí, a to: motorové vozidlo zn. D. XXXd ev. č. SE XXXDN, C. L bielej farby, ktoré sa toho času nachádza zaistené a uskladnené v úschove v areáli Automobilové opravovne MV SR, centrálny sklad zaistených vozidiel Jasov.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd ukladá obžalovanej: Q. N., nar. XX.X.XXXX vo C., F. republika, trvale bytom D., Na záhradách č. XXXX/XX, F. republika, trest prepadnutia vecí, a to: mobilný telefón zn. I. O X X I. karta T. mobile č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, I. karta T-mobile č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, bez micro SD karty.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd ukladá obžalovanému: S. N., nar. XX.XX.XXXX vo C., F. republika, trvale bytom H., C. XXXX/XX, F. republika, trest prepadnutia vecí, a to: mobilný telefón zn. O. XXXXG, X:XXXXXXXXXXXXXXXXX, I. karta T. mobile č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, bez micro SD karty.

Podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona vlastníkom prepadnutých vecí sa stáva štát.

Podľa § 83 ods. 1 písm. d), g) Trestného zákona súd ukladá - zhabanie vecí: mobilný telefón zn. V., X XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, X I. karta C. č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, bez micro SD karty.

Podľa § 83 ods. 1 písm. d), g) Trestného zákona súd ukladá - zhabanie vecí: mobilný telefón zn. R., X X bez I. karty, bez micro SD karty.

Podľa § 83 ods.2 Trestného zákona vlastníkom zhabaných vecí sa stáva štát.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Humenné podal na obžalovaných dňa 25.10.2021 obžalobu pre skutok uvedený vo výroku tohto rozhodnutia, ktorý po právnej stránke kvalifikoval ako zločin prevádzactva

podľa § 355 ods. 1, ods. 3 písm. d) Trestného zákona vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona (s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona).

Na hlavnom pojednávaní dňa 01.12.2021 obaja obžalovaní urobili, po zákonom poučení podľa § 257 odsek 1 písm. b) Trestného poriadku vyhlásenie, že sú vinní zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Súd za súhlasného stanoviska prokurátora uznesením podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovaných, nakoľko bolo dostatočne podporené dôkazmi zabezpečenými v prípravnom konaní, ako aj kladnými odpoveďami obžalovaných na otázky v zmysle § 333 odsek 3 písm. c), d), f), g) a h) Trestného poriadku. Vzhľadom na to súd dokazovanie v rozsahu priznania nevykonal a vykonal len dôkazy súvisiace s výrokom o treste a ochranného opatrenia.

V nadväznosti na uvedené súd vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie výsluchom obžalovaných a prečítaním listín.

Obžalovaný S. N. k svojim osobným pomerom uviedol, že v spoločnej domácnosti žije s manželkou S. N.. V súčasnosti sú v ich domácnosti dve maloleté deti jeho dcéry Q. N., ktorá je spoluobžalovaná. Obžalovaný uviedol, že je poberateľom invalidného dôchodku v sume 5370,- Kč, zároveň je aj zamestnaný v stavebnej firme, ktorú vlastní jeho otec. Jeho mesačný príjem predstavoval sumu okolo 15 000 až 20 000 Kč. Trestne stíhaný bol v ČR, nepamätal si však koľkokrát, ani kedy naposledy. Svoje konanie oľutoval.

Obžalovaná Q. N. k svojim osobným pomerom pred samosudkyňou uviedla, že je matkou dvoch detí, vo veku desať a šesť rokov. Obžalovaná vypovedala, že s deťmi býva sama v mestskom byte v D., pričom pracuje v K. na Slovensku ako robotníč, v spoločnosti Fritz, s.r.o. s čistým mesačným príjmom 830,- eur. Žiaden iný príjem nemá. Od februára roku 2021 je vlastníčkou motorového vozidla, ktoré bolo zaistené pri čine a je označené v spise, s ktorého kúpou jej pomáhala sestra, pričom sestra prispela sumou 3000,- eur, obžalovaná sumou 900,- eur. Tvrdila, že v minulosti nebola trestne stíhaná, ani odsúdená. Na otázky prokurátora uviedla, že má dve sestry, z ktorých jedna žije v D. a druhá v I. na Slovensku. Matka obžalovanej žije v súčasnosti v D.. Obžalovaná taktiež uviedla, že obe jej deti chodia na logopédiu a psychiatriu, starší syn I. má ADHD a poruchy stravy. Zároveň uviedla, že starostlivosť o deti nie je nejako nad rámec. Poukázala na to, že jej matka má okrem iných zdravotných ťažkostí rakovinu štítnej žľazy a cukrovku. V čase, keď chodila obžalovaná v práci, deti boli v škole a škôlke, starší I. navštevuje normálnu základnú školu, avšak potrebuje asistentku. S otcami svojich detí obžalovaná neudržiava kontakt, v súčasnosti má priateľa afgánskej národnosti, ktorý žije v W..

Ústav na výkon väzby a ústav na výkon trestu odňatia slobody Košice v správe zo dňa 29.11.2021 oznámil, že obžalovaní boli dodaní do Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Košice dňa 15.05.2021, na príkaz Okresného súdu Humenné sp. zn. XXTp/XX/XXXX. Počas výkonu väzby sa obaja obžalovaní správajú slušne a disciplinovane, úlohy a nariadenia vyplývajúce z ústavného poriadku plnia, režim dňa dodržiavajú. Do podania správy nebola obžalovaným uložená disciplinárna odmena, ani disciplinárny trest. Počas výkonu väzby obžalovaní nie sú pracovne zaradení, sociálny kontakt udržiavajú prostredníctvom telefonovania, korešpondencie a návštev.

Podľa odpisu z Registra trestov Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky bolo zistené, že obaja obžalovaní doposiaľ neboli súdne trestaní. Taktiež nemajú záznam v ústrednej evidencii priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky.

Obžalovaná Q. N. pri dokazovaní uviedla, že čo sa týka motorového vozidla D., ktoré bolo zaistené a jeho údaje sú uvedené v spise, je jeho vlastníčkou. Zároveň pred súdom uviedla, že telefón v červenom puzdre značky I. nachádzajúci sa ako príloha spisu, patrí jej. Obžalovaný S. N. uviedol, že mobilný telefón O. patrí jemu. O ostatných telefónoch a ich vlastníkoch vedomosť nemal.

Zo znaleckého posudku č. 17/2021 zo dňa 10.08.2021 znalca z odboru cestná doprava, odvetvie technický stav cestných vozidiel, nehody v cestnej doprave, odhad hodnoty cestných vozidiel Ing. Jána Magura vyplynulo, že všeobecná hodnota vozidla D. XXXd, EČ SE XXXDN, C.: L bielej farby, stav odometra 249 082 km, ku dňu 12.05.2021, kedy bolo zaistené, predstavuje čiastku vrátane 20% DPH 5052,- eur.

Zo zápisnice o obhliadke miesta činu ČVS: UHCP-32/NJ-V-2021 zo dňa 12.05.2021 (č.l. 173-174) s fotodokumentáciou (č.l. 176-178) vyplýva, že bola vykonaná obhliadka miesta, na ulici Duklianskej v Prešove, kde predmetom obhliadky bolo motorové vozidlo zn. D. bielej farby s EČ: I N. ohliadky boli zaistené ako vecná stopa osobné motorové vozidlo D. EČ: I mobilný telefón zn. O. a mobilný telefón zn. I. v červenom puzdre.

Zo zápisníc o vydaní veci ČVS:UHCP-32/NJ-V-2021 zo dňa 13.05.2021 mal súd za preukázané, že B. Z. dňa XX.XX.XXXX o 16:00 hod. vydal mobilný telefón zn. R., IMEI1: XXXXXXXXXXXXXXXX/XX, X XXXXXXXXXXXXXXXX/XX a dňa 13.05.2021 o 16:16 hod. vydal E. K. mobilný telefón zn. V., X XXXXXXXXXXXXXXXX, X XXXXXXXXXXXXXXXX.

Na hlavnom pojednávaní súd oboznámil aj ostatný obsah trestného spisu a prečítal na vec vzťahujúce sa listinné dôkazy, a to Príkaz na zaistenie hnuteľnej veci PV 329/21/7702-28 zo dňa 24.06.2021. Evidenčná karta vozidla, z ktorej vyplynulo, že vlastníkom uvedeného zaisteného motorového vozidla je obžalovaná Q. N., Žiadosť o odťah vozidla, Záznam o fyzickom odovzdaní a prevzatí veci do úschovy, správou mesta Hodonín a ostatnými listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v trestnom spise.

Na hlavnom pojednávaní bolo oboznámené taktiež s dôkazmi predkladanými obhajobou, a to správou lekára K.. S. N. a rodnými listami detí obžalovanej, maloletého I. N. a S. N., z ktorých vyplýva, že deti sú v starostlivosti psychiatra, neurológa a logopéda. Maloletý syn horšie zvláda stresové situácie, má ťažkú vadu reči, pomalé tempo, pričom lekárka konštatuje nadmerný pobyt na telefóne a playstation. V neprítomnosti matky sa uvedené problémy zhoršili. Maloletá dcéra je podľa vyjadrenia pediatričky silno fixovaná na matku, má zlú výslovnosť, nevyváženú emotivitu. Uvedené prejavy sú počas neprítomnosti matky zhoršené.

Zároveň bolo súdu predložené vyjadrenie a čestné prehlásenia rodinných príslušníkov obžalovaného S. N., jeho manželky, ktorá podľa jej čestného vyhlásenia sa stará o 2 maloleté deti dcéry Q. a vypomáha pri starostlivosti o 5 maloletých detí dcéry S.. Zároveň uviedla, že je poberateľkou invalidného dôchodku a má zdravotné ťažkosti, k čomu pripojila lekárske správy. Záverom poukázala na to, že jej manžel, obžalovaný S. N., sa v minulosti stal obeťou rasovo motivovaného útoku, pri ktorom prišiel o oko. Zároveň bolo predložené Čestné vyhlásenie otca obžalovaného, ktorý taktiež poukázal na svoj nepriaznivý zdravotný stav, pričom potvrdil, že je jediným konateľom a jediným spoločníkom spoločnosti N. - F. s.r.o., pričom uviedol, že jeho syn, obžalovaný mu bol veľkou oporou. Zároveň pripojil Dohodu o vykonaní práce zo dňa 10.02.2019 medzi uvedenou spoločnosťou a obžalovaným S. N..

Z právneho hľadiska obžalovaný S. N. a obžalovaná Q. N. svojím konaním popísaným vo výrokovej časti tohto rozsudku naplnili všetky pojmové znaky skutkovej podstaty zločinu prevádzacstva podľa § 355 ods. 1, ods. 3 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona. Obžalovaní spoločným konaním pre osobu, ktorá nie je štátnym občanom Slovenskej republiky alebo osobou s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky, organizovali prechod cez jej územie, alebo také konanie umožnili, alebo v ňom pomáhali a tento čin spáchali závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách. Z okolností spáchania trestného činu je zároveň zrejmé, že subjektívna stránka trestného činu je u oboch obžalovaných daná formou priameho úmyslu podľa § 15 písm. a) Trestného zákona.

Súd pri ukladaní trestu ako poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. j) a písm. l) Trestného zákona zohľadnil skutočnosť, že obaja obžalovaní sa priznali k spáchaniu trestného činu a jeho spáchanie úprimne oľutovali, a že pred spáchaním trestného činu viedli riadny život. Pre úplnosť súd dodáva, s poukazom na kontradiktórnosť súdneho konania, že súd nemal v konaní za preukázané, že obžalovaný S. N. by riadny život pred spáchaním prejednávaneho skutku nevedol. Príťažujúce okolnosti v zmysle § 37 Trestného zákona súd u obžalovaných nezistil.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere ukladaného trestu súd prihliadal najmä na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a príťažujúcich okolností, ako aj na osoby obžalovaných, ich pomery a možnosť ich nápravy. S poukazom na uvedené, ako aj vzhľadom na vyhlásenie obžalovaných na hlavnom pojednávaní v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, že sú vinní zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, považoval súd za primerané a pre splnenie účelu trestu v zmysle § 34 ods. 1 Trestného zákona za postačujúce uloženie trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby, pričom trest bol u oboch obžalovaných

znížený s analogickým použitím § 39 ods. 4 Trestného zákona (ustanovenie umožňuje súdu znížiť trest o jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby v konaní o dohode o uznaní viny a prijatí trestu).

Súd poukazuje na stanovisko Najvyššieho súdu SR zo dňa 27.06.2017, sp. zn. Tpj 55/2016, publikované v zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR 5/2017, pod č. 44, v zmysle ktorého ak možno páchatelovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 4 Trestného zákona, teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno uvedené ustanovenie per analogiam a pri použití argumentu a minori ad maior (od menšieho k väčšiemu) použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b), c) Trestného poriadku (po prijatí takeého vyhlásenia súdom), nakoľko obžalovaný neodvolateľne prijíma všetky právne účinky uznania viny bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu.

Pokiaľ ide o druh trestu ukladaný obžalovaným, súd vychádzal z toho, že ak ide o trestný čin, ktorého horná hranica trestnej sadzby ustanovená v osobitnej časti Trestného zákona prevyšuje päť rokov, musí súd uložiť trest odňatia slobody, ak zákon neustanovuje inak (§ 34 ods. 6 Trestného zákona). Trest bol obžalovaným uložený ako trest nepodmienečný, so zaradením pre účely jeho výkonu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, keďže obaja obžalovaní neboli v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý by im bol uložený za úmyselný trestný čin. Vzhľadom na výšku uloženého trestu u obžalovaných neboli splnené podmienky pre podmienený odklad výkonu trestu v zmysle § 49 ods. 1 Trestného zákona, resp. § 51 ods. 1 Trestného zákona.

Takto uložený trest zodpovedá kritériám účelu trestu z hľadiska individuálnej i generálnej prevencie, možno ho považovať za primeraný povahe a závažnosti spáchaného činu, teda možno dôvodne očakávať, že ho s porozumením prijme aj spoločnosť ako trest primerane vyjadrujúci aj morálne odsúdenie páchatel'ov a zároveň bude dostatočnou garanciou nepáchania ďalšej trestnej činnosti obžalovanými v budúcnosti.

Súd záverom dodáva, že u obžalovaných neboli splnené podmienky pre mimoriadne zníženie trestu s použitím 39 ods. 1 Trestného zákona, keďže súd nezistil žiadne mimoriadne okolnosti prípadu ani pomery na strane obžalovaných. Súd dodáva, že pre zákonnú aplikáciu zmiernovacieho konania podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona je potrebná existencia buď takých pomerov na strane páchatel'a, ktoré odôvodňujú, že použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom, by bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania. Keďže ide o zákonné ustanovenie, ktoré umožňuje mimoriadne zmierniť trest, a to pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby, okolnosti prípadu, či pomery páchatel'a by mali byť v prípade jeho aplikácie výnimočnejšie a nie bežného charakteru (Uznesenie Krajského súdu Prešov sp. zn. 5To/43/2017).

Obžalovaný S. N. k svojim pomerom, ako je vyššie uvedené uviedol, že je invalidným dôchodcom, v minulosti bol obeťou rasovo motivovaného trestného činu, pri ktorom prišiel o oko. Poukázal taktiež na zdravotné ťažkosti svojej manželky S. N., ktorá je taktiež invalidnou dôchodkyňou, pričom súdu predložil jej lekárske správy z internej, endokrinologickej, diabetologickej ambulancie a správu o ambulantnom vyšetrení. Zároveň poukázal, že manželka sa v súčasnosti stará o dve maloleté deti dcéry, spoluobžalovanej, Q. N., vypomáha aj staršej dcére S.. Obžalovaný taktiež predložil lekárske správy a vyhlásenie svojho otca S. N., s poukazom na jeho nepriaznivý zdravotný stav a potrebu podpory zo strany obžalovaného či už v bežnom živote i podnikateľských aktivitách.

Obžalovaným uvádzané skutočnosti podľa názoru súdu nemožno považovať za okolnosti mimoriadneho charakteru, na základe ktorých by bolo umožnené zmierniť obžalovanému trest s použitím § 39 ods. 1 Trestného zákona.

Obžalovaná Q. N. predložila k preukázaniu svojim pomerom vyššie uvedenú správu od lekárky K.. S. N. a rodné listy svojich dvoch maloletých detí s poukazom na to, že je matkou samostatnou a stará sa o dve maloleté deti, čo podľa jej tvrdenia odôvodňuje možný postup podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona. Zároveň však obžalovaná pred súdom uviedla, že starostlivosť o deti nie je nijako nad rámec.

Súd má za to, že skutočnosť, že obžalovaná sa stará o svoje dve maloleté deti, nie je výnimočnou ani mimoriadnou, vymykajúcou sa z bežného života. Starostlivosť o deti je potrebné vnímať ako samozrejmosť a za výnimočnú by ju bolo možné považovať iba v takých prípadoch, ak by išlo o starostlivosť podstatne vyššieho počtu detí, či odkázanosť osôb na celodennú opateru z dôvodu závažných ochorení po dlhšiu dobu. Uvádzané rodinné pomery obžalovanej podľa názoru súdu nie sú mimoriadneho charakteru, aj keď súd nezľahčuje situáciu matky samoživiteľky. Súd pripomína, že z povinnosti súdu hodnotiť pomery páchatel'a určite neplynie, že by hádam najlepším záujmom dieťaťa mal vždy prevažovať nad záujmom spoločnosti na spravodlivom potrestaní páchatel'a trestného činu. V absolútnej väčšine prípadov bude váha tohto záujmu väčšia, čo môže viesť k záveru trestných súdov o nutnosti odňať páchatel'ovi osobnú slobodu.

Taktiež súd nemal za to, že by uloženie alternatívneho trestu, trestu domáceho väzenia, bolo postačujúce vzhľadom na povahu spáchaného činu.

Vo vzťahu k zaistenému motorovému vozidlu továrenskej značky zn. D. XXXd ev. č. SE XXXDN, C. L. bielej farby, mobilnému telefónu zn. I. O X X I. karta T. mobile č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, I. karta T. mobile č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX a mobilnému telefónu zn. O. XXXXG, X.:XXXXXXXXXXXXXXXXXX, I. karta T. mobile č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, ktoré boli použité na spáchanie trestného činu, bolo rozhodnuté o ich prepadnutí, nakoľko obžalovaní boli ich vlastníckmi tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia, pričom v súlade s § 60 ods. 5 Trestného zákona sa vlastníkom prepadnutých vecí stáva štát.

Vo vzťahu k zaisteným mobilným telefónom zn. zn. V., X XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, X I. karta C. č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX a zn. R., X X aj s prihladením na charakter súdnej trestnej činnosti (bol spáchaný zločin), bolo rozhodnuté o ich zhabaní, nakoľko nepatria obžalovaným, boli použité na spáchanie trestného činu a vyžaduje si to bezpečnosť ľudí, resp. obdobný verejný záujem, pričom v súlade s § 83 ods. 2 Trestného zákona sa vlastníkom zhabaných vecí stáva štát.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku na Okresný súd Humenné. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takej osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306 ods. 2 Trestného poriadku).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308 ods. 1, 2 Trestného poriadku). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308 ods. 2 Trestného poriadku),
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku) a to len vo svoj prospech (§ 308 ods. 2 Trestného poriadku),
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh, pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech (§ 308 ods. 2 Trestného poriadku), pokiaľ obžalovaný výslovne nevyhlási, že nesúhlasí s podaním odvolania vo svoj prospech týmito osobami,
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308 ods. 2 Trestného poriadku),
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku), a to v neprospech obžalovaného (§ 308 ods. 1 Trestného poriadku). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68 Trestného poriadku).

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku ho môžu napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba. Po vyhlásení rozsudku sa môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať.